

دَ طہارت ، مونخ احکام پہ شعرونو کنبی

مسائل دَ مونخ

منظوم

تصنیف

مسائل دَ مونخ

منظوم

تصنیف

مولانا احمد علی مردانی

فاضل جامعہ (العلی) (الاسلامیہ) علامہ محمد نور مسیح بنوری (فائز کراچی)

Ketabton.com

اسلامی ادبی تولنہ

یونیورسٹی روڈ مردان 0312-9818511

خوروںکے

ابوالقاسم احمد علی مردانی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دَظهارت ، موئخ احكام په شعرونو كښي

مسائل دَموئخ

منظوم

تصنيف

مولانا احمد علي مرداني

فاضل جامعہ (اعلیٰ) اسلامیہ علامہ محمد موسیٰ بنوری نائیک کراچی

ناشر

اسلامی ادبی ٹولنه مردان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی النَّبِیِّ الْاَمِّیِّ
حَمْدِ بَارِیِّ تَعَالٰی

په نامه مي ستا مولا! نن ابتدا ڪرڻ
چي زمونڙو ڏي ڀاره تا پيدا ڏنيا ڪرڻ
په ڪشي نمر سپورمي پيدا ڪرڻ تا هم ستوري
جوڙه تا ورسره دلته ڪشي بئڪلا ڪرڻ
غرونه، وني بوتی تا دلته پيدا ڪرڻ
په مارغانو تا حسينه پاس فضا ڪرڻ
سيلا بوننه، دريانه چي بهيڙي
همه واره ستاد حڪم اقتدا ڪرڻ
هريو ستانه مدد غواري لويه خدايه
تیاره ختمه هميشه تا په رنا ڪرڻ
د حڪمت نه خالي نه ده دا جهان
ڪه پيدا ورتله دي ورغ هم دفنا ڪرڻ
رته! ستا په هريو خيز ڪشي حڪمت پت ده
سلسله ڪه شورو تا دا انبياء ڪرڻ
نيوت تا شورو ڪرڻ له آدم نه
بنده تا دا سلسله په مصطفى ﷺ ڪرڻ
ورتله تا ور ڪرڻ رته! حق ڪتاب ده

دا چي تاورته نادان سرپه! شاڪره
 په ڪنبي رب اصول راڪري ٿول د ژوند دي
 هوشيارانو ورسره مدام وفاڪره
 دا بُنياد د شريعت د دين اسلام دے
 نادانو ورسره دلته جفاڪره
 ما احمد علي! په دي يقين ساتلے
 ورسره مي ختمه پاس دغه ويناڪره

زما عقيدہ

ما ايمان راورے دے په رب غفار
 چي تنهادے تل زما پروردگار
 فريشتو باندې يقين لرم ايمان
 عبادت کوي په جمع د سبحان
 کتابونه چي نازل دي له اسمانه
 زه ايمان لرم په ٿولولہ پخوانه
 رسولان چي دغه خومره په جهان دي
 شامل ٿول زما هروختي په ايمان دي
 زه ايمان لرم په ورغ هم د قيامت
 دامنمه هر طرف ته حقيقت
 هم مالک د خير او شر دے يو اللہ

له هرڅه پوره خبر دے يو اللہ
 په تقدير لرم ايمان پوره يقين
 عقیده ساتمه دغه به ترين
 مخلوقات به پس له مرگه جمع کيږي
 له دې ټولونه کامل ايمان جوړيږي
 په اللہ ايمان لرم زه په داسان
 لکه څنگ چي په نومونو دے بيان
 څنگ منلی مادرب چي صفات دي
 قبول کړي ورسره ما احکامات دي
 زه په ژبه مدام کووممه دا اقرار
 هم په پته دامنمه هم په جار
 مختصر دے ايمان د مسلمان
 ما احمد علي کره ذکر په شانه شان

تقسيم د احکاماتو د اسلام
 د اسلام احکام بيان چي د دنيا دي
 شريعت کښي څه روا او ناروا دي
 دغه دوه قسمونه دي په شريعت کښي
 موجود ټول دي مسلمانان! عبادت کښي
 په روا کښي فرائض او واجبات دي

ورسره په څنگ سنت مستحبات دی
 دا روا کارونه ته ټول شول څلور
 ناروا دی علاوه ددی نه نور
 دا کارونه ته ټولو څلور لری ثواب
 پریشودلو کښی د ځنوشته عذاب
 ناروا کارونه دوه ددین اسلام دی
 مکروه اب ورسره په څنگ حرام دی
 بل یو قسم شته مباح ددی دنیا
 دروا او ناروان ته ټول جدا
 پریشودل کول ئی دواړه برابر دی
 عالمان داسی کارونه خبر دی

فرض

اول فرض ضروری په هر مقام دے
 دا لازم په هر بشر په خاص او عام دے
 میلاوی پی په کولو ئی ثواب
 پریشودلو کښی ئی شته دے ډیر عذاب
 دا دلیل سره ثابت ښه د قوی نه
 په دلیل سره ثابت وی له قطعې نه
 فرضیت نه چي ددغی کړی انکار

مخالف شی د مولا پروردیگار
 بی له عذره چي څوک پریردی داعمل
 عذابونه ورله شته په هر محل
 بی له عذره چي دا پریردی مسلمان
 فاسق کیږی ورسره هر یوانسان
 مستحق به ورسره شی د عذاب
 هم محروم به په دنیاشی له ثواب
 په دوه قسمه دغه فرض د دنیادی
 یو د بل نه به پوره پوره جدادی
 فرض عین سره یادیږی اول قسم
 هر طرف ته ادا کیږی اول قسم
 دا لازم په هر بشر وی د هر در
 په شرطونو چي وی څوک به برابر
 چي له چا دغه پاتی په دنیاشی
 مستحق د عذابونو د مولا شی
 فرض عین په هر بشر فرض تمام وی
 هر بشر باندي لازم په خپل مقام وی
 مثال د الری پنځه وخته مونځونه
 ورکوی چي په دنیاشی څوک زکاتونه
 نور هم ډیر شته مثالونه په هر دار

خبروئی خان همیشه دلتہ هوبنیار
 کفایہ قسم دے دویم د شریعت
 مسلمان تہ دے معلوم ئی حقیقت
 کفایہ فرض نہ وی پہ ہر بشر
 ہر مؤمن ئی دے لہ حکم نہ خبر
 جنازہ ددی مثال پہ ہر قدم دے
 حکم نہ ئی خیردار دغہ عالم دے
 دوہ قسم ونہ شول د فرض زما ورورہ!
 کتابونہ بنہ تفصیل لہ نور گورہ
 چہ لہ فرضونہ منکروی نو کافر دے
 ور لہ حکم دغہ ہر خواتہ ظاہر دے

واجب

فرض پسے واجبات دی مسلمانہ!
 لازمی دا احکامات دی قدردانہ
 واجبات ہغہ کارونہ د اسلام دی
 چہ لازم پہ ہر بشر پہ خاص او عام دی
 پہ ظنی دلیل ثابت چہ پہ دُنیاوی
 دا واجب بہ ہر طرف تہ خامخاوی
 پرینودو کنبی ئی عذاب شتہ مسلمان لہ

پريشودو کني ئي عذاب شته هر انسان له
 دواجب منکر کافر نه دے اسلام کني
 دغه حکم ماليدلی په احکام کني
 پريشودونکي ئي فاسق په هر قدم دے
 دغه حکم بيه بکاره ددي عالم دے

سنت

دریم سنت دے په واجب پسے انسانه!
 طريقه دپیغمبر ﷺ ده راروانه
 هغه کار چي کرے وی زمونږ رسول ﷺ
 یا گفتار چي کرے وی زمونږ رسول ﷺ
 ورتنه وائی درسول الله ﷺ سنت
 یا خاموشه په یو کار شی پاک حضرت
 دا عمل دا طریقه بکاره سنت ده
 دا حصه زمونږ ددین دشریعت ده
 په دوه قسمه کني تقسیم دغه سنت دے
 هغه کار چي نقل شوے له حضرت ﷺ دے
 که ئي پريشوي وی یو خلی په دنیا کني
 دغه غیر مؤکده شو په وینا کني
 مؤکده هغه سنت دپیغمبر ﷺ دی

چي واجبو ته نزدې په لراو بردي
 پريښودلو کښي گناه ئي په جهان ده
 حق حصه زمونږ د دين د حق ايمان ده
 مستحق دے هغه کس د ملامت
 چي خوک پريږدي په دنيا دغه سنت
 هم محروم به وي هغه له شفاعت نه
 په محشر کښي د حضور ﷺ د محبت نه
 داسنت مؤکده په هر قدم دے
 ښه پوره پوره خبر له دي عالم دے
 پريښودلو کښي چي نه لري عذاب
 هغه غير مؤکده دے په هرياب
 بس ثواب دے گټه ټوله د جهان ده
 د اښکلا ده هم زنا د مسلمان ده
 هر سنت کښي د محشر گټه پرته ده
 هر بشر له برابر گټه پرته ده

مستحب

په سنت پسے نښر د مستحب دے
 شريعت کښي بهتر غوره په طلب دے
 چي ثابت ئي فضيلت دے شريعت نه

غان خير كره ددي كار له حقيقت نه
 پريشودلو كني هيخ نه لري عذاب
 مستحب دے چي كول ئي وي ثواب
 مستحب باندي راضي مدام الله وي
 ورسره دمصطفى ﷺ شامل رضا وي
 ثوابونه ددي كار شته طلبگار له
 نمتونه ددي كار شته طلبگار له
 گناه گار نه دے چي پريزي مستحب
 نه درب دے دخفگان چاله سبب
 مستحب لري لوئي شان دا حقيقت
 دمحشر دپاره حُسن دے عزت

خلاصه

دا خلوور كارونه تولى دي دكولو
 نه دي نه دي په هيخ شان دپريشودلو
 يوشو فرض بل واجب بل دے سنت
 مستحب كار خلوورم د شريعت
 دكولو دا كارونه په جهان دي
 رنځگانې هر شر له د ايمان دي

حرام

منع کپری خه کارونه شریعت دی
 ناروا کنبی تپول شامل په حقیقت دی
 په حرام سره یادی پری هغه کار
 چي خوش نه وی د مولا پروردیگار
 چي ئی منع په دلیل ینکاره قوی وی
 لری لری تاله تلل چي ضروری وی
 خان خبرساته چي هغه کار حرام دے
 چي د زهر په شان نوم ئی تپول تمام دے
 د حرامونه منکر سړی کافر دے
 دغه حکم د اسلام ینکاره ظاهر دے
 مستحق د هر عذاب په قدم دے
 مبتلا چي په کنبی کوم بنی آدم دے
 د فاسق په نامه یاد په هر قدم دے
 هر طرف ته ورتنه غم دے هم تورتم دے

مکروه تحریمی

هغه کار چي شریعت کنبی نه خوشی پری
 په مکروه سره په نوم مدام یادی پری
 کة مکروه وی تحریمی په کنبی عذاب شته

تنزيهي کښي کښيدل د حق ثواب شته
 چي ثابت وي په دليل سره د ظن
 د عذاب مستحق کيږي هغه تن
 تحريمي کارونه هغه د دنياوي
 چي ناخوښه شريعت کښي د مولاوي
 ټول مکروه تحريمي د ددي عالم دي
 ناروا دغه کارونه د تورتم دي

مکروه تنزيهي

پريښودلو کښي چي کله ئي ثواب وي
 په کولو نه سزانه ئي عذاب وي
 پريښودل چي کله غوره ديو کاروي
 پريښودل چي کله غوره ديولاروي
 دامکروه تنزيهي د مزم اوروره!
 مثالونه ورله ته خپله اوگوره

د اودس طريقه

طريقه داسي بيان ده د اودس
 چي د مونغ کړي اراده کله يوگس
 لويښي پاک کښي، اوبه پاکي مسلمان!

اخستل اول پڪار دى اے انسانه!
 هم ڀاڪ والے ضروري دے د مڪان
 چي گنده ورسره نه شي دا انسان
 په طرف د قبلي ناسته ده اول
 خيال ساتل دى د پاڪي په هر محل
 بنه په بڪلي انداز ناسته ده پڪار
 په مزه مزه اودس کوى هوشيار
 انغيستل د خپل لوستونو په اول دى
 بسم الله ورسپي وروستو بيا وئيل دى
 هر عمل دے دا ثابت له شريعت نه
 خان خير كره د اودس له حقيقت نه
 بيا لاسونه متو پوري ٽول وينخل دى
 بنه پوره پوره ورسره ٽول مږل دى
 خله كتبي دري خلي اوبه دى اچول بيا
 ورسره دى برابر مسواك كول بيا
 كه مسواك وي نو مسواك كول بهتر دى
 لوئي واره ئي فضيلت نه بنه خبر دى
 بيادى پوزه كنڱالول پوره دري خله
 صفا كول په بنه انداز ده پوزه خپله
 ورسپي د پوره مخ تاله وينخل دى

په لاسو سره مخ پوره مړېل دی
 ديو غوړې نه د بيل غوړې پورې انسانه
 حد د مخ د مې ځان کړه مسلماننه
 د تنلي سره د ځني لاندې ټول
 په وينځولو کښې دی تاله شاملول
 بيا لاسونه دی وينځل تر ځنگلانو
 ځان ساتي خپرله دغي مؤمنانو!
 د سر مسخ وړپسې په شريعت شته
 داودس دا طريقه په دې حقيقت شته
 وړپسې د څپو وينځل په مسلمان دی
 په ترتيب ما ذکر کړې په جهان دی
 اول ښې اندام وينځل دی په هر مقام دی
 دا واضح ټول حکمونه د اسلام دی

د استنجا بيان

گندگي سره پليت چي دا بدن وی
 استنجا هله لازم په دغي تن وی
 که اوبه وی نو اوبه دې استعمال کړې
 گندگي له تن نه ختمه دې هر حال کړې
 که وی بولو ته څوک ناست ميدان صحرا کښې

استعمال دي کري بيا لوتنه استنجاء کښي
چي پاک والے کله راشی په جهان
استجاء شولنه پوره ددي انسان

د استنجا مکروهات

په کپړه هم په کوئيله چي استنجاء کري
خان خبر کړه دي مکروه کري ناروا کري
د کاغذ استعمال منع دے اسلام کښي
حکم دغه ماليدلي په احکام کښي
په هلوکي باندي منع استنجاء ده
فيصله د شريعت دا په دنياده
استعمال په کښي د سوتي ناروا دے
چا سره چي استنجاء له په دنياده
استعمال د گندگي کښي کراهت شته
حکم دغه ښه ښکاره د شريعت شته
استعمال د ښي لاس منع دے هر چاله
چي خوک لارشی په دنياکښي استنجاء له
د اسلام د شريعت دا فيصله ده
د مکروه اعمالو بیره تذکره ده

د اودس خلور فرض

مخ پسي لاسونه مسح بيا دسر
 دواړه خپي وينخل دي فرض برابر
 دغه فرض د اودس دي ټولو خلور
 نيشته نيشته علاوه ددي نه نور
 كه يو پاتي شوله دي نه ناتمام ده
 دا اودس چي دلته كړي خاص او عام ده
 بيه پوره پوره وينخل دي د ټول مخ
 بيه پوره پوره مړل دي د ټول مخ
 اول فرض په اوس كيمي دغه ياد كړه
 مخ پسي دواړه لاسونه خپل وينخل دي
 د څنگلو سره دا پوره مړل دي
 بيا دسر مسح پكار ده ټوله ټوله
 فرض دا په هر دربار ده ټوله ټوله
 خلور مه حصه مسح حق د سرده
 فرائضو كيمي په شمير كړي هر بشري
 دگه و سره د خپو وينخل لازم دي
 دا په پاكو په اوبو وينخل لازم دي
 دا خلور شول د اودس فرض تمام
 ځان خبر دي كړي له دي نه خاص او عام

د اودس سنت

په شمير ديارلس په اودس كښي ټول سنت دي
 دغه ټول مقرر كړي شريعت دي
 په اول كښي هميشه د ټولو نيت وي
 چاته ياد چي د رسول الله ﷺ سنت وي
 بسم الله وئيل سنت د پيغمبر ﷺ دي
 هوبنيارانو ته ده پته ښه خبر دي
 وينخل دري پيري لاسونه په جهان شته
 په سنتو كښي د خوږ نبي سلطان ﷺ شته
 د اودس په سنتونو كښي مساواك دے
 علامت د نيك عمله سرې پاك دے
 خله وينخل مسنون دي دري خلي هر چاله
 چي راخي درته په مينه هر خوك خواله
 په سنتو كښي د پير دے هم خلال دے
 ورسره ئي د وجود د تن جمال دے
 اوبه دري خلي د پوزي هم سنت دي
 خومره ښكلي دا اعمال د شريعت دي
 تل وينخل دي دري خلي د هر اندام
 په سنتو كښي راغلي دا مدام
 په سنتو كښي پوره مسح د سرده

نقل شوے طریقہ دپیغمبر ﷺ ده
 دغورونو مسح شته دے هر بشر له
 حکم دغه دے غریب له هر افسر له
 په اودس کنبی بل سنت موجود ترتیب دے
 نقل شوې دا ترتیب له رب حیب دے
 هم خلال دگوتو تولود دے سنت
 دا حصه ده په دنیا د شریعت
 مسلسل اودس کول مسنون عمل دے
 دغه شمیر ورسره تل په هر محل دے

د اودس مستحیات

تول پنځه خیزه اودس کنبی مستحب دی
 خوش په هر مقام دنیا کنبی دا رب دی
 ښی طرف نه شور و کول مدام اودس
 مسنون دغه دے عمل دهریو کس
 دخت مسحه شریعت کنبی مستحب ده
 مسئله زمونږه دا هم د مذهب ده
 په اودس کنبی مدد نه اختل بل نه
 مستحب دی مدد نه اختل خپل نه
 دارنگ ناسته په صفا مقام اوچته

مستحب دغه عمل دے نیک سیرتہ!

دَ اودس مکروہات

پہ اودس کنبی شتہ مکروہ خیزونہ ڀیر
 مسلمانہ یادساتہ ، نشی دې ھیر
 پہ گندہ خائی کنبی اودس کول انسان لہ
 دامکروہ عمل راغلی مسلمان لہ
 صفائی کول دَ پوزمے پہ بنی لاس
 دامکروہ گنی چي خوک لری احساس
 بیباخبری پہ اودس کنبی دَ دنیا ہم
 مکروہاتو کنبی دہ شمیر دغه وینا ہم
 ھر اودس چي دَ سنتووی خلاف
 مکروہ حکم ھر طرف تہ لری صاف
 مکروہات دی دَ اودس دغه خلور
 علاوہ ددی نہ شتہ پہ جہان نور

نواقض دَ اودس (دَ اودس دَ ماتیدو خیزونہ)

چي خہ خیزشی لہ بدن نہ رابھر
 ورسره اودس ماتیری دَ بشر
 ہم ماتیری پہ هوا بدبو اودس

خامخايه كړي اودس داسي هر كس
 مونغ كښي زور سره خندا د هر شر
 ماتوي اودس د نيا كښي برابر
 په اتيو اودس ماتي پي هر طرف ته
 دغه حكم بيان پي هر طرف ته
 د انسان نه چي مجنون جوړ شي د نيا كښي
 اودس مات شي ورسره په ابتدا كښي
 وينه شي چي له بدن نه رابهر
 اودس مات شي ورسره د هر بشر
 گندگي، زوي بهر شي چي له تن نه
 دي سبب د اودس ماتي له بدن نه
 هغه خوب چي وي په ملاسته يا په ډډه
 ورسره اودس ماتي پي مخاطبه!
 بيهوشي سره ماتي پي هر اودس
 ناخبره چي له خان نه شي يو كس
 ټول اته شول صورتونه د جهان
 اودس دي سره ماتي پي د انسان

د غسل طريقه

طريقه د غسل شته په شريعت كښي

بيان شوي د نبي ﷺ ده په سیرت کښي
 په وينځلو د خپل لاسو ابتدا کړه
 آغاز دي سره د غسل په دُنیا کړه
 د خپل تن نه گندگي لرې کړه وروره!
 د بدن نه گندگي لرې کړه وروره!
 استنجا ورپسې بيا په خاص او عام شته
 طريقه داسې موجود ټوله تمام شته
 اودس او کړه ورپسې پوره تمام
 داسنون عمل هیرنه کړې د اسلام
 اوبه واچوه بدن باندې بيا وروره!
 اوبه واچوه ټول تن باندې بيا وروره!
 پاتې نشي چې اوچ ځایي دې په بدن کښي
 طريقه دغه موجوده هر وطن کښي
 اوبه واچوه درې ځله په بدن خپل
 چې اوچ پاتې درنه نشي دغه تن خپل
 د بدن مړل په لاسو دی پکار
 دا د غسل طريقه ده په هر دار
 هم په ځله او پوزه کښي اوبه اوچول دی
 طريقه د شریعت د انقل کول دی
 دا کامله طريقه شوله د غسل

دا کامله تذکره شوله دَ غسل

دَ غسل فرائض

درې په غسل کښې ټول فرض په جهان دی
 ښه خبرله دغې فرضو عاقلان دی
 کنگالول دَ خلی اول فرض کره یاد
 دې سره دَ غسل کی پرده خپل بُنیاد
 بیاپه پوزه کښې اوبه اچول دی فرض
 ښه انداز سره دا ښه اچول دی فرض
 ټول بدن بیاپه اوبو پوره لمډول دی
 همیشه داسې هر خواته دَ غسل کول دی
 درې دا فرض شول تمام دَ شریعت
 یاد ساته په هر مقام دا هر ساعت

دغسل سنت

ټول په غسل کښې پنځه سنت بیان دی
 ناخبره خلق واره نادان دی
 د بندونو پورې لاس دا خپل وینځل دی
 ناپاکی له خپل بندن نه لرکول دی
 هم دَ غسل نیت مسنون په کښې تمام دے

دغه حکم بئنه بئکاره ددین اسلام دے
 مخکینی غسل نه اودس کول مسنون دی
 رنایگانہ ہر بشر لہ دژوندون دی
 داویو ہم بھیلل پھ تن سنت دی
 عاقلان پوره خیر لہ شریعت دی
 طریقہ دہر مسنون غسل دپارہ
 فائده واخلاقہ داحمدتہ لہ اشعارہ

دَ غسل مکروہات

تول پھ غسل کینی مکروہ دی خلور کارہ
 یاد کرہ ، تہ کتہ ئی دعلم طلبگارہ
 پھ بدن چہ کپری نہ وی بیاکلام
 منع دلته شریعت کینی دے تمام
 مغ قبلہ تہ یا قبلہ تہ شا کول
 مکروہ ددی ہر بشر لہ دا کول
 ہریو غسل دسنت چہ وی خلاف
 مکروہ حکم ہلتہ کینی مدام وی صاف
 ہم زیات والے داویو داستعمال
 مکروہ دی ، چہ خوک ئی نہ ساتی نن خیال
 دا مکروہ اعمال دَ غسل شول تمام

خيال پڪار دے چي ساتي ددي عوام

د غسل قسمونه

په دري قسمه باندي غسل دانسان دے
 مستحب، سنت يا فرض په جهان دے
 كله كله په واجب فرض يا ديري
 په انسان چي غسل كله لازميري
 غسل نوم دے لمدول دتول بدن
 بهيدل دي داوپوپه دغي تن
 ورسره شته مضمضه هم استنشاق
 بهترين دغه عمل دے په افاق

بيان د فرض او واجب غسل

زنانه باندي چي تيرشي حيض نفاس
 فرض غسل په تكميل شي په احساس
 چي مني شي په شهوت له تن بهر
 غسل دلته واجبيري په بشر
 خنګه غسل چي مذکور په مراتب دے
 په دخول د حشفي سره واجب دے
 واجبييري غسل هم په احتلام

یاد ساته درنه هیرنشی دا احکام
 چي گنده شی د انسان خوب کښي بدن
 ورته ځائي گنده معلوم نه وی د تن
 غسل هم ورسره دلته واجب پری
 چي انسان ته گنده ځائي نه معلوم پری
 بشر هغه چي رخصت شی له دنیانه
 غسل ورکړه ورله دلته کښي انسانه!
 دغه غسل ورکول دلته واجب دی
 لازم دامسلمان هر یو طالب دی

مسنون غسل

د جمعې دورځي غسل د مسنون
 په دنیا چي تیرو دله ژوندون
 د وقوف عرفات غسل پکار د
 په سنتو کښي د سیدالابرار رضی الله عنه د
 غسل دارنگ هر یو مونتخ له داختر
 مسنون دغه د عمل د پیغمبر صلی الله علیه و آله
 مسنون غسل د احرام لره مدام
 دا عمل د دله کښي کوی عوام

مستحب غسل

پس دَمري لامبولونه انسانه!
 غسل اُوکره مستحب اے مسلمانه!
 سپورمي اُونيسي چي تندردَاسمان
 مستحب ورسره غسل دے بيان
 دَصلوة الاستسقاء دَمونخ دَپاره
 شته دے غسل مستحب عاقل هوشياره
 نور ددي نه علاوه پير مقامات دي
 شامل هغه تبول زمونر په عبادات دي

دَتيمم بيان

اول فرض تيمم دَپاره نيت دے
 حکم دا مونر ته را کرے شريعت دے
 دوه ضربونه بل يو حکم دَجهان دے
 امر کرے مونر دا ته غني سبحان دے
 دواړه لاسه په خورو پوره وهل دي
 بيا لاسونه تبول په مخ پوره مړل دي
 دوياره وهل دي بيا په خورو لاس
 چي په شان لکه دَنيت لري اساس
 لاس په لاسو دي راينکل ترخنگونانو

خان ڪرہ پوہہ لہ نیکانو صالحانو
 دغہ دري فرض دی تبول د تیمم
 ضرورت وخت کبھی دی کول د تیمم

د تیمم متفرق حکمونه

چي شي ويلي اویا اوسوخی په اور
 هغه سپین کة جهان وی یا کة تور
 تیمم په هغی نه کیږی انسانه!
 نور خیزونه لتهو اے مسلمانه!
 پاکه خوره شپه دې لره پکارده
 داتحفه دالي د حق پروردیگارده

د مونغ طریقہ

په نامه د پاک سبحان می ابتداءه
 چي محکمه، بنه صادقہ ئی ویناده
 بیان وومہ طریقہ د مونغ گزار
 د اللہ نه د مددیم طلبگار
 توفیق راکړی اے مولا! د بنه بیان
 چي راضی رانه شے ته په هر مکان
 دا عمل زما توبنه چي د محشر شی

تبول روشاننه ورسره زماقبرشی
 ناخبر لره سبب دَ هدايت شی
 ورسره ورتنه نصیب هر سعادت شی
 راییداره ورسره هر یوانسان شی
 مستحق دَ نعمتونو په جهان شی
 چي دَ مونخ په اراده ادری ری رب ته
 توجه دی هر ساعت لری ادب ته
 په اخلاص په توجه و به دی اودی ری
 دی سره دَ مونخ آغازوی شور و کی ری
 مخ قبله ته به کپی بیادغه انسان
 خیال ساتی به ورسره ددی بیان
 کپر می، تن بدن به پاک ددی بشروی
 پاک به هم دَ مونخ دَ پاره هغه دروی
 داشروطونه دی هر مونخ له ابتدا کبی
 عبادت کوه مدام دَ دین رنیا کبی
 مونخ ته اودی ری چي کله یوانسان
 خپل لاسونه به اوجت کپی دَ جهان
 دالاسونه تر غوړونو اوجتول دی
 داسلام په احکاماتو عمل کول دی
 ورسره به تکبیر وائی مونخ گزار

فرضيت نه ددي نه کري څوڪ انڪار
 ابتدا کڻي دهر مونخ اللہ اکبر دے
 ورسره دَمونخ آغاز په هريو دردے
 دَسجدي ځائي ته به گوري دا انسان
 مونخ ته اودري پي چي کله مسلمان
 دَکبير تحريمي نه پس ثناده
 طريقه دَخور نبي دَمصطفى ﷺ ده
 ثنا وائي به په پته مسلمان
 نقل شومے دا بيان دے په جهان
 لوستل وروستوله ثنانه تسميه دي
 برکتونه ورسره په هر حصه دي
 تعوذ ورسپسي وروستو په جهان دے
 هر طرف ته راسپسي ځکه شيطان دے
 تعوذ وئيل راغلي دي سنت
 ورسره دي له شيطان نه حفاظت
 فاتحه ورسپسي وروستو دي لوستل
 ځان له مونخ کڻي دا په پته دي وئيل
 فاتحه مونخ کڻي لوستل وروره! واجب دي
 لازمي دغه يادول په هر طالب دي
 تلاوت دَفاتحي چي مکمل شي

دا سورت د فاتحي چي مڪمل شي
 ورپسي امين وئيل هرخوا مسنون دي
 رن اگانبي برکتونه د ژوندون دي
 په امين پسي لوستل بيا د سورت دي
 خوك خبر چي له هذ هب له حقيقت دي
 يو حصه دلته كافي ده تلاوت له
 اسانتيادغه راغله دي امت له
 دري آيات ه دي لوستل واره تمام
 يا ايت يولوئي لوستل په دي مقام
 دغه حكم د اسلام د شريعت د
 متفق په دي خبره تول امت د
 دا واجب په هر بشر په لراو بردي
 هوبنياران له دي خبري به خبر دي
 هر كله چي مڪمله شي تلاوت
 نوبدل به مونغ گوزار كړي خپل حالت
 د قيام نه به ركوع ته شي روان
 قيام پاتي به پوره شي د جهان
 ورسره به تكبير وائي دا ساعت
 كوم ساعت چي بدلوي بشر حالت
 په ركوع كښي د ركوع تسبيح لوستل دي

ښه په مینه محبت پوره وئیل دی
 درې درې ځلې تسبیحات شته په رکوع کښې
 ددې ډیر زیات برکات شته په رکوع کښې
 تل رکوع کښې د رکوع تسبیح مسنون ده
 هر شریکه عظیمه ددې ژوندون ده
 په تسمیع سره دی تلل ور له قیام له
 دغه حکم دے راغلی خاص او عام له
 ورپسې به په تحمید ژبه لمده کړې
 د مولا به ښه په مینه تذکره کړې
 که تسمیع ده که تحمید دواړه سنت دی
 دا ثابت پوره پوره له شریعت دی
 بیا سجده ته به روان شی په دشان
 لکه ځی چي څوک دیدن له د جانان
 ورسره به په تکبیر ژبه لمده کړې
 رب ته تیته د جهان به هر حصه کړې
 تیت په زمکه به مولاته دا بشر شی
 تندي، پوزه به زمکه برابر شی
 دواړه لاسه به په زمکه ښه تمام وی
 د سجده دا طریقه د خاص او عام وی
 ده سجده په مونغ کښې فرض مونغ گزار له

لازمی دی اد کول غریب مالدار له
دغه شان بله سجده شته هر رکعت کښي
دوه سجدي د یو رکعت شومے شریعت کښي
هر سجدي ته په تکبیر سره دی تلل
خان خبر کړه، هم خبر کړه پوره بل
دی سره به یو رکعت پوره تمام شی
ورپسې د بل رکعت شور و قیام شی
د سجده مینځ جلسه په هر مقام شته
په سکون سره داناسته بڼه تمام شته
دوه سجده سره کامله به رکعت شی
دا توبڼه به په محشر دغه ساعت شی
بیا به اودریږي قیام ته دویم رکعت ته
په اخلاص سره د ژوند د عبادت ته
اودریدل دی په تکبیر سره قیام ته
دغه حکم دے راغلي خاص او عام ته
دویم رکعت کښي به آغاز له بسم الله وی
ورپسې د فاتحي سورت به بیا وی
بیا امین به وی سورت به وی رکعت کښي
خوند مزه شته د مولا په عبادت کښي
په تکبیر سره به لار شی بیا رکوع ته

زده کره دغه طریقہ لویو وپوته
 په رکوع کښي تسبیح وائی د مولا به
 وائی دغه تسبیحات اعلا ادنی به
 درې ځلي دغه وئیل په دې مقام دی
 چي خیر له خپل نبی ﷺ نه له اسلام دی
 په تسمیع سره بیا وروستو اودریدل دی
 ورسره یو ځایي تحمید پوره وئیل دی
 بیا سجده ته په تکبیر به مونغ گوزار ځی
 اطمینان سره پوره ورتنه تیار ځی
 په سجده کښي تسبیحات لوستل په شوق دی
 د ثواب دا کلمات لوستل په شوق دی
 بیا جلسي ته په تکبیر سره ده ناسته
 نه روا دلته ولاړه، نه ده ملاسته
 په تکبیر سره جلسي نه پس بیا تلل دی
 پاک الله ته داتندی خپل لگول دی
 ورسره پوزه لگول دی په سجدو کښي
 بیا مشغول کره ځان ثنا کښي په تسبیو کښي
 تسبیحات پوره درې ځلي شته اسلام کښي
 شك اونکري د احمد علی کلام کښي
 بیا ده ناسته، قاعده ده شریعت کښي

دا شامله ده دَمونخ په عبادت کښي
 بيا وئيل التحيات دي هر بشر له
 طريقه دَمونخ راغلي لراو بر له
 دوه رکعته کته وي مونخ نو بيا درود شته
 ورپسي بيا دُعَاگانې په وجود شته
 بيا سلام سره به مونخ زمونږ تمام شي
 هر بشر لره روا به بيا کلام شي
 هر بشر لره روا به خوراک خکاک شي
 رواده له تجارت به داملاک شي
 کته د دوونه زيات رکعته په جهان وي
 طريقه به ئي هم بره دغه شان وي
 بسم الله ده فاتحه او بيا امين دے
 هر عمل د شريعت غوره حسين دے
 نيشته فرضو کښي امين پسے سورت
 چي وي دريم يا خلورم کله رکعت
 نوره بره طريقه توله يوشان ده
 بنه اسانه طريقه دَمونخ بيان ده

دَمونخ فرائض

تول پنځلس مونخ کښي فرض په بشر دي

ووۀ دننه دی ، اته ترینه بهردی
 پتول دی د بدن هریشرله
 فرض دغه په جهان شته لراوبرله
 د بدن پاک والے فرض دے انسان له
 مونغ چي کله کوی دته مسلمان له
 د مکان پاک فرض په جهان دے
 مونغ ته کله چي ولاړ په دي انسان دے
 په خپل وخت کښي ادا کول د مونغ دی فرض
 رکعتونه فرض تول د مونغ دی فرض
 د کپرو پاک والے فرض په انسان دے
 مونغ ته کله چي ولاړ يو مسلمان دے
 په تکبير تحریمي د مونغ آغاز
 مونغ کښي فرض دے آغاز په دي انداز
 استقبال د قبلي فرض دے هر چاله
 که دي شک وی لاړ شه لاړ شه خپل ملاله
 نیت هم فرض دے هر مونغ له شریعت کښي
 لازمي دے ضروری هر عبادت کښي
 قیام فرض دے په مونغ کښي هر بشر له
 روانه دی پرینودل ئي لراوبرله
 دا په عذر سره هر خوا پاتي کیږي

خوپه ناسته حکماً دغه ادا کيږي
 قرأت په مونغ کښي فرض د قرآن دے
 ښه خبر له دې نه هريو مسلمان دے
 رکوع فرض ده سجدې دواړه لازم دی
 دامونخونه ورسره دلته قائم دی
 ناسته فرض ده د مونغ په اختتام کښي
 دا حکمونه ټول موجود دی په اسلام کښي
 په قعده اخيري ياده په دنيا ده
 ناسته دغه ضروري تل په هر چا ده
 په خپل قصد ارادې سره سلام هم
 فرضيت کښي دے شمير شومے تل تمام هم
 دغه فرض په هر مونغ کښي د جهان دی
 ما احمد علی ليکلی د مردان دی

د مونغ واجبات

خلوار لس مونغ کښي واجبات په هر مقام دی
 دغه ټول مقرر کيږي چي اسلام دی
 کپه د فرضو دوه رکعتنه مقرر
 چي قراءت په کښي کوي دغه بشر (1)
 دا واجب حکم هر خوا د شريعت دے

بښه خبر له دې نه دلته دا امت دے
 فاتحه لوستل واجب دی هر بشر له (2)
 د تصدیق د پاره لار شه معتبر له
 په اول دوور کعتونو کښي سورت (3)
 واجب حکم لری دغه هر ساعت
 د سجدو په مینځ کښي ناسته په بڼه شان (4)
 جلسه مونغ کښي ده واجب په هر انسان
 په قعدہ اولی کښي ناسته په هر در (5)
 په مقدار د تشهد په لراو بر
 واجب ناسته ده په مونغ کښي هر بشر له
 راشه دین له حقیقت له حق خبر له
 په ارکانو کښي ترتیب په شریعت شته (6)
 واجب حکم ور له دلته هر ساعت شته
 در کوع نه پس قومه چي ادا کیږی (7)
 سجده سهو ئي په ترک تل لازمیږی
 تشهد دواړو قعدو کښي هم واجب دے (8)
 بښه خبر له دې نه هر خواته طالب دے
 فاتحي پسي واره درې آیاتونہ (9)
 یا واره واره لوستل دی سورتونہ
 یا وئیل دی ورپسي دلوئي ایت تل

په واجبو کښي دے شمير په شريعت تل
 ضروری دے ورسره هم اطمینان
 چي ادا شی په سکون ددين ارکان
 يو واجب له واجباتو نه قنوت دے (10)
 فاتحي کښي په امام پسے سکوت دے (11)
 تکبيرونه دی واجب دَ هر اختر (12)
 ياد ساتی دغه دُنیا کښي هر بشر
 دَ خپل مونغ نه په سلام سره وتل (13)
 واجب دی په حق کلام سره وتل
 ماسختن په هر وړوکي لوئي اختر کښي (14)
 هم په وترو په رمضان کښي په سحر کښي
 دَ جمعې دَ تراوو هم دَ ماښام
 تيز آواز سره لوستل دی په امام

ومونغ سنت

ټول دی يوويشت سنتونه په قیاس (معنی اندازه)
 اوچتول دی دَ غوړونو پورې لاس (1)
 دویم تلی چي دَ قبلي په استقبال شی (2)
 گتي ورسره چي پاتي په خپل حال شی (3)
 نيغ ساتل دی دَ تکبير په وخت کښي سر (4)

- دا سنت دی د حضرت خیر البشر ﷺ
- لاس ترل عمل مسنون په هر مقام دے (5)
- دا عمل پوره ثابت له دین اسلام دے
- په شور و کبھی د ثنا لوستل سنت دی (6)
- دا اعمال د پاک نبی ﷺ د ټول سیرت دی
- تعوذ مسنون عمل اول رکعت کبھی (7)
- بسه شوق سره لوستل اول رکعت کبھی
- تسمیه په رکعت کبھی ده مسنون (8)
- رنگانگانی دا بشکلا ده د ژوندون
- هم آمین سنت عمل د پیغمبر ﷺ دے (9)
- پر هیزه سرې بسه پوره خیر دے
- ملا او سردې برابر وی ستار کوع کبھی (10)
- مدام یاد ساته هر خواته دار کوع کبھی
- په قومه کبھی د تسمیع (11) سره تحمید (12)
- دا مسنون اعمال دی ترک لری وعید
- په سجده کبھی دی اول پنډې لگول (13)
- بیا لاسونه خپل تنډې برابرول
- گسه خپه دی خورول په لراویر
- چې جلسه (14) یا قعه (15) کړی یو بشر
- اودرول دی د خپې دی داسې په جهان (16)

تولي گتي چي قبلي ته کړي انسان
 خپل لاسونه په ټول برابرول دي (17)
 مسنون هر خواته عمل مدام دا کول دي
 دا اعمال د شريعت پوره مسنون دي
 رڼاگانې هر طرف ته د ژوندون دي
 تشهد کښي خپله گټه اوچتول (18)
 بيا په اشهد سره اشاره کول
 دا مسنون عمل ثابت له شريعت دے
 هر عمل کښي پټ په پټه څه حکمت دے
 په قعدة اخيرني کښي هم درود (19)
 په سنتو کښي مدام لري وجود
 په درود پسي د عا شته شريعت کښي (20)
 شك ددي خبري نيشته په سنت کښي
 گرځول دي په طرف د نبي سلام (21)
 بيا په گس طرف به مونغ شي ټول تمام

د مونغ مستحبات

په مانځه کښي ټول پنځه مستحبات دي
 د افضل غوره مونغونو دا صفات دي
 دلستونونه لاسونه چي بهر وي

مستحب به خامخاپه لراو بروی
 په رکوع او په سجدو کښي درې نه زیات
 مستحب وئیل راغلی تسبیحات
 حکم دغه منفرد له په جهان دے
 امام دې نه استثنیٰ په هر مکان دے
 د سجدې ځایي ته کتل دی په قیام کښي
 دا اداب د مونتخ گوزار دی په اسلام کښي
 خپلو خپو ته په رکوع کښي تل گوری
 په رکوع کښي خپلو خپو ته کړی نظر
 چي له دین اوله اسلام وی ښه خبر
 مستحب دغه عمل دے هر بشر له
 داراغلي په اسلام کښي لراو بر له
 په جولي باندي نظریه کړی جلسه کښي
 هم نظریه په جولي ساتی قعدې کښي
 په اورو باندي نظریه په سلام کښي
 هریو امر د اسلام دے خپل مقام کښي
 مستحب دی اسویلو کښي خله بندول
 هر عمل په اطمینان سره دی کول
 په ښي لاس باندي خله بنده کړه قیام کښي
 نور د گس لاس حکم شته په هر مقام کښي

دَ مونغ مڪروهات

هغه ڪار چي شريعت ڪنبي نه خوڻي پري
 په نامه به دَ مڪروه هغه ياد پري
 مونغ ڪنبي سدل دے مڪروه هريو بشر له
 دغه حڪم دے غريب له هرافسر له
 چي خادر دي زورند ڪري وي په سر
 دغه سدل دے له سدل شه خير
 لوبي مونغ ڪنبي دَ ڪپرو سره مڪروه دي
 خنگ چي لوبي دَ ويشتو سره مڪروه دي
 دَ ڪپرو راغندول منع دي مونغ ڪنبي
 يا ڪپرو له خورول منع دي مونغ ڪنبي
 مونغ مڪروه دے چي ڪپرے دَ حقارت وي
 تڪ ورسره هر محل ته په نفرت وي
 دغه حڪم لري خلة ڪنبي شه نيول
 ورسره په دي جهان ڪنبي مونغ ڪول
 بيالوستل چي شه وي خلة ڪنبي دَ قران
 مونغ گزار له روانه دے په هيخ شان
 مونغ ڪول دي په سستي سره سرتور
 مڪروهاتو ڪنبي شامل دے په هر ڪور
 چي حاجت لري دَ بول ڪله انسان

مونغ مڪروه دے دا ساعت په دې جهان
 ڪائي ډارنگ لڙ ڪول دَ مونغ گزار
 لاندي زمڪه باندي لاس وهل يار يار
 مڪروهاتو ڪڻي شامل په هر قدم دے
 بنه خبر له دې هريو محترم دے
 خپلو گوتونو ته ٽڪونه دي ويستل
 يا لاسونو ته ديوبل سر مڙل
 دغه مونغ ڪڻي لويي ڪول دَ هر بشر دي
 مڪروهاتو ڪڻي شامل دا په هر دري
 اخوا ديخوا مخ قبلي نه اړول
 مونغ گزار له دي مڪروه دغه ڪول
 ناسته منع ده دَ سڀي په رنگ ، انسان له
 مڪروهاتو ڪڻي شامل ده مسلمان له
 دَ پٽكي په تاؤ سجده ڪڻي ڪراحت دے
 لوئي ڪمي ددي جهان دَ عبادت دے
 خورول هم دَ لاسونو په داشان
 چي په زمڪه شي څنگلي دَ انسان
 دا سجدو ڪڻي هر بشر لره مڪروه دي
 دا غريب له هر افسر لره مڪروه دي
 دَ سنتو خلاف مونغ ڪڻي ڪول ڪار

مڪروه دغه دے عمل دَ مونغ گوزار
 ختمول دَ مونغ گوزار خپله سستی
 چي پيدا په غزیدلو کړی چستی
 دامکروه عمل هم شته په هر قلم
 ورسره شی رحمتونه هر خوا کم
 هم شمیره دایاتونو ده مکروه
 هم شمیره دَنور خیزونو ده مکروه
 بندول هم په خادر کښي خپل لاسونه
 مکروهاتو کښي راځی دغه خیزونه
 په کپړو دَساه لرونکی خیز تصویر
 مونغ مکروه دے ورسره په هر تحریر
 چي خالی وی مخکښي صف له ابتدا
 نومکروه دی اودریدل وروستو جدا
 بڼے یا گس یا مخامخ لاندې تصویر
 مونغ مکروه دے ورسره په هر تحریر
 اودریدل هم دَامام بره اوجت
 دا عمل لری په مونغ کښي کراحت
 اوجت والے چي دیو لاس په مقداروی
 مکروه مونغ به هله دا دَ مونغ گوزاروی
 اودریدل ټول په محراب کښي دَامام

مڪروهاتو ڪنبي شامل دے دا تمام
 ڪه ڇه لڙوي رابهر امام محراب نه
 دَ مڪروه حڪم به لارشي دغي باب نه
 پٽول لڙي دَ سترگو ڪراھت
 مسلمان چي ڪري دَ مونخ دا عبادت
 اسويلى هم راويستل په خپل اختيار
 مڪروهاتو شامل دے په هر دار
 جڙسته ناسته هم مڪروه په دي جهان ده
 مونخ ڪنبي ناسته چي ڪله دَ مسلمان ده
 دَ سلام جواب و رکول په اشاره هم
 مڪروهاتو ڪنبي بهر ده نظاره هم
 دغه ٽول دي مڪروهات په مقام
 نور ددي نه علاوه هم شته احڪام

نواقص دَ مونخ (دَ مونخ ماتونڪي ڇيزونه)
 مونخ دَ پاره ماتونڪي هر ڪلام دے
 يا سلام ڪول، جواب يا دَ سلام دے
 مونخ ڪنبي مخڪنبي مقتدي چي له امام شي
 مونخ به مات دَ سجدي او دَ قيام شي
 دَ بالغ سڙي په زوره چي خندا وي

مونغ ماتي پري چي له غم ڊڪه ڙپاوي
 هم دَ مونغ دے ماتونڪے هغه سوال
 له مخلوق چي دَ غويشتولي مثال
 اُف يا اه ويستل له درديا دَ خة غمه
 مونغ ماتي پري ورسره اے محترمه
 غلطی لويه په قران کني دَ بشر
 مونغ ماتي پري ورسره په لراوبر
 دي قران ته په کتلو دَ انسان
 مونغ ماتي پري ، چي ئي لولي مسلمان
 مونغ چي خنگ په هر کلام سره ماتي پري
 په گنده خائي کني قيام سره ماتي پري
 دَ قبلي چي کله ختم استقبال شي
 مونغ به مات دَ مونغ گوازه دغه حال شي
 شرط په کني دے چي بي عنره دا عمل وي
 هله حکم ورسره به دغه تل وي
 دا انسان چي کله مونغ کني بي پردي شي
 مونغ به مات دي بشر په هر حصي شي
 هم وئيل سبحان الله په خه خبر
 مونغ ماتي پري ورسره دَ هر بشر
 په ترجيع ماتي پري مونغ دَ مونغ گوزار

ياد ساته تبول د احمد علي اشعار
صورتونه شته د مے نور هم په جهان
بس كافي د مے اختصار له دا بيان

د پنځه وخته مونغونو بيان

تبول پنځه وخته مونغونه په انسان دى
فرض كړى په معراج كښي پاك سبحان دى
د سحر، ماسپڅين، مونغ د مازيگر
خامخا به دا كوى هر يو بشر
د ماسپڅام، ورسره مونغ د ماسخوتن
دا دى فرض د دنييا په هر يو تن
چي آزادوى مسلمان وي او داناوى
بالغ شو مے ورسره هم په دنيياوى
هيڅ څه عذرو رته نه وي د جهان
هيڅ څه عذرنه لري دغه انسان
فرض د مے په دې شرطونو سره مونغ
رب تپلي خپل وختونو سره مونغ
په سحر كښي دى سنت دوه ركعتونه
ورسره آباد ساتي مدام كورونه
دوه دى فرض ورسپسي د شريعت بيا

خامخادغه كول دي هر ساعت بيا
 بي له عنزه درنه پاتي نه شي وروره!
 پابندي كړه د وختونو وخت ته گوره
 ماسپڅين كښي دي اول سنت خلور
 هر بشردی كړی ادا دغه په كور
 خلور فرض وړپسي د شريعت دي
 دا دالهي د پاك الله رب العزت دي
 وړپسي دوه دي سنت د پيغمبر ﷺ
 دوه شته نفل وړپسي هم معتبر
 په اول د مازيگر كښي هم سنت شته
 درته پته كه پاك نبی سیرت ﷺ شته
 دوه ، خلور هم نقل شوی په سیرت دي
 نقل شوی په سیرت كښي له حضرت دي
 كه خلور كو په يا دوه په كښي اختيار دے
 شريعت كښي دا عمل د نيغي لار دے
 ورتنه غير مؤكده وائي جهان
 هر طرف ته په دنيا كښي عالمان
 خلور فرض وړپسي د مازيگر دي
 زرگران له زرو قدر نه خبر دي
 فرض درې ركعت ه مونځ كښي د ماينام دي

نقل شو مے شریعت کنبی دا تمام دی
 دوه سنت ورپسی وروستو د حضور ﷺ دی
 نوافل لہ دی نہ وروستو وروستو نوردی
 دوه یا شپہر رکعتہ نفل دلتہ کنبی دی
 د محشر د پارہ تل پہ کنبی مزی دی
 ماسخوتن کنبی دی اول سنت خلور
 دغہ غیر مؤکدہ دی پہ ہر لور
 خلور فرض ورپسی د رب اکبر دی
 بیاسنت ورپسی دوه د پیغمبر ﷺ دی
 نفل دوه دی ورپسے پہ لراو بر
 غواری دلتہ نفل کول کتہ یو بشر
 بیاد و ترودری رکعتہ پہ جہان دی
 دا واجب پہ ہر مؤمن او مسلمان دی
 دوه نفلونہ ورپسی شتہ پہ دنیا کنبی
 کتہ زیات والے د جہان غوارے رنا کنبی
 پہ جمعہ کنبی دی اول سنت خلور
 تالیدلے پہ کولوبہ وی ورور
 دوه رکعتہ فرض مونغ دے پہ جمعہ کنبی
 دا لازم پہ ہر بشر دے بناریہ کنبی
 بیاسنت خلور رکعتہ ورپسی دی

د محشر دارن اگانې دې مزي دې
 دوه رکعتنه ورپسې شته دې هم نور
 ادا کړې بڼه په شوق دا په هر لور
 ورپسې شته هر طرف ته دوه نفلونه
 بڼه په شوق سره پکار دې ټول مونځونه

.....
 د سنت مؤکده ، غير مؤکده مونځونو بيان
 نوم بڼه تاوی اوریدلې د سنت
 رن اگانې دې د دين د شريعت
 د سنت دې په دوه قسمه د جهان
 مؤکده ، غير مؤکده د جانان ﷺ
 دوه سنت مؤکده د هر سحر دې
 ماسپڅين کښې شپړ راغلی په هر دې
 سنتونه دوه رکعتنه د ماشام دې
 ماسخوتن کښې دوه موجود په هر مقام دې
 تراویح هم تجهد سنت اعمال دې
 رن اگانې هر بشر لره هر حال دې

.....
 تمت بحمد الله تعالى ويتوفيقه ربنا تقبل منا انك انت السميع العليم وتب علينا
 انك انت التواب الرحيم وصلى الله تعالى على خير خلقه محمد وآله واصحابه
 اجمعين ومن تبعهم باحسان الى يوم الدين . آمين

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**